[illegible] Az uton tört meg az erőm s megrövidültek az én napjaim. Egy sóhajtott föl egykor fájdalmában a Izoltáros s ezt a sokat mondó Igét írhatnánk majd sírkövedre, elköltözött testvérünk, mely szavak rövid életednek s szomorú halálodnak foglalatját képezik. Alig kezdted meg pályafutásodat, szinte beláthatatlan távolságban volt még előtted a földi végezél, s már az út elején megtört a te erőd, melyhez bessületes szorgalommal, dolgoztál, hogy boldogult szüleidet példás gyermeki szeretettel támogattad, hogy testvéreddel odaadó hűséggel légy támasza az uton tört meg komoly műszkásságod ereje, mely megszerezte, számodra a tisztelet s ezt a sok barátot, kik most fájó érzéssel gyülekeztek koporsód köré, hogy immár különben is megszámlált napjaid váratlan megrövidülte fölött keseregve, gyászoló testvéreddel egyetemben búcsúzzanak tőled, a jó baráttól. Megdöbben a mi szivünk, valahányszor váratlanul csap le közénk sémes szárnyaival a halál; összeszorul a mi keblünk, valahányszor szomorú tanúgelét látjuk annak, hogy namcsak megvénhedt korhadt fát dönt le az élet vihara; mindannyiszor elborítja nagyratörő vágyainkat gyarló halandóságunk érzete s az élet titokzatos rejtélyébe merülve meghalljuk Bölcs Salamonnak bölcs tanácsát, [illegible] emlékezzél meg, oh ember, teremtődről még fiatalságod éveiben, [illegible] akkor, midőn fiatalyaid még élnek, mert hiszen rendszerint csak akkor támad bennünk a Teremtőre, az élet és halál Mindenható Istenére irányitott gondolat, ha fiatalyaink elhatnak, ha olyan koporsó köré gyűjt bennünket a kegyelet melynek néma lakójáról azt sóhajtjuk; mily korán távozik, még élnie kellett volna. Korán távozol te is, az uton tört meg a te erőd, s megrövidült napjaid leborulásra késztetnek minket a Mindenható előtt, hogy áhitat szent érzetével imádkozzunk örök nyugalmadért - - -

Fuchs József

Upesten 1900. április 2.

Ven/1/036